

Bizottsági közlemény-tervezet az összefonódási ügyek áttételéről

(2005/C 56/02)

(EGT vonatkozású szöveg)

1. E közlemény célja annak általános ismertetése, hogy milyen alapvető megfontolások állnak a 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban: összefonódásokról szóló rendelet) 4. cikkének (4) és (5) bekezdése, 9. cikke és 22. cikke szerinti, az ügyek áttételére vonatkozó rendszer mögött, beleértve annak rendszerét érintő közelmúltbeli változtatásokat; továbbá annak számbavétele, hogy milyen jogi követelmények teljesítése esetén lehetségesek az áttételek, valamint azon tényezők meghatározása, amelyeket figyelembe lehet venni az áttételekről történő döntéskor. A közlemény az áttételi rendszer működésére vonatkozó gyakorlati útmutatást is ad, különös figyelemmel a rendelet 4. cikkének (4) és (5) bekezdése szerinti bejelentés előtti áttétel működésére. Az e közlemény szerinti iránymutatás *mutatis mutandis* vonatkozik az EGT-megállapodás⁽²⁾ szerinti áttételi szabályokra is.

I. BEVEZETÉS

2. Az összefonódások ellenőrzése terén a Közösség joghatóságát az összefonódásokról szóló rendelet 1. cikkének (2) és (3) bekezdései szerinti, forgalomhoz kötött kritériumok alkalmazása határozza meg. Az összefonódások vizsgálatakor a Bizottságnak és a tagállamoknak nincs párhuzamos joghatósága. Az összefonódásokról szóló rendelet sokkal inkább világos hatáskörmegosztást állapít meg. A „közösségi léptékű” összefonódások, azaz, amelyek az összefonódásokról szóló rendelet 1. cikkében meghatározott forgalmi küszöbértékeket meghaladják, a Közösség kizárólagos joghatósága alá tartoznak; a tagállamok az összefonódásokról szóló rendelet 21. cikke alapján ezekre az összefonódásokra a nemzeti versenyjogot nem alkalmazhatják. A küszöbértékek alatti összefonódások a tagállamok hatáskörében maradnak; a Bizottságnak az összefonódásokról szóló rendelet alapján nincs joghatósága ezekben az ügyekben.
3. Az összefonódó vállalkozások számára a joghatóság kizárólag előre meghatározott, forgalomhoz kapcsolódó kritériumok szerinti meghatározása jogbiztonságot teremt. Míg a pénzügyi kritériumok általában megfelelően segítik azon ügyletek besorolását, amelyek vizsgálatára a Bizottság alkalmasabb hatóság, a 4064/89/EGK tanácsi rendelet kiegészítette ezt a nagyvonalakban megállapított joghatósági rendszert egy olyan lehetőséggel, amely szerint az ügyek, a Bizottság döntése alapján, kérelemre és bizonyos kritériumok teljesülése esetén áttehetők a tagállamokhoz és fordítva.
4. Amikor az összefonódásokról szóló rendeletet először bevezették, a Tanács és a Bizottság szándékai szerint az ügyek áttétele „kivételes körülmények” fennállására szorítkozott volna, amikor az „érintett tagállam versenyre vonatkozó érdekei más módon nem lettek volna megfelelően védhetőek”⁽³⁾. Az összefonódásokról szóló rendelet elfogadása óta azonban számos változás következett be. Először is, az összefonódások ellenőrzésére vonatkozó jogszabályokat fogadtak el szinte minden tagállamban. Másodsor, a Bizottság a mérlegelési jogkörében a 9. cikk értelmében számos ügyet áttett a tagállamokhoz azokban az esetekben, amikor úgy ítélte meg, hogy az érintett tagállam jobb helyzetben van

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o. Ez a rendelet újraszabályozta a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 1989. december 21-i 4064/89/EGK tanácsi rendeletet (HL L 395., 1989.12.30., 1. o. Helyesbített változat: HL L 257., 1990.9.21., 13. o.).

⁽²⁾ Lásd a 2004. június 8-i 78/2004 EGT-vegyesbizottsági határozatot (HL L 219., 2004.6.8., 13. o.).

⁽³⁾ Lásd a 4064/89/EGK tanácsi rendeletre vonatkozó megjegyzéseket [„Összefonódás-ellenőrzés az Európai Unióban”, Európai Bizottság, Brüsszel-Luxemburg, 1998., 54. o.]. Lásd még a T-119/02. sz. *Philips kontra Bizottság* ügyet [2003] EBHT II-1433. o. (M.2621 *SEB/Moulinex* ügy), 354. pont.

a vizsgálat lefolytatásához, mint a Bizottság ⁽⁴⁾. Ehhez hasonlóan számos esetben ⁽⁵⁾ több tagállam a 22. cikk szerinti közös áttétel mellett döntött, amikor érezhető volt, hogy a Bizottság van jobb helyzetben a vizsgálat lefolytatásához ⁽⁶⁾. Harmadszor, egyre több az olyan ügyek száma, amelyek nem érik el az összefonódásokról szóló rendelet 1. cikkében meghatározott küszöbértékeket, és amelyeket az EU több tagállamában is be kell jelenteni, amely folyamat valószínűleg folytatódni fog az EU bővítésével. Számos ilyen ügylet az egyes tagállamok területén túlmutató módon érinti a versenyt ⁽⁷⁾.

5. Az összefonódásokról szóló rendelet áttételi rendszerére vonatkozó módosítások célja az ügyeknek a Bizottság és a tagállamok közötti újraelosztásának megkönnyítése a szubszidiaritás elvének megfelelően úgy, hogy elvileg az adott összefonódás vizsgálatára alkalmasabb hatóság vagy hatóságok foglalkozzanak az ügygel. Ugyanakkor a módosítások meg kívánták őrizni az összefonódás-ellenőrzés 1989-ben bevezetett közösségi rendszerének alapvető sajátosságait, különösen a „one-stop shop” rendelkezést, ami a határokon átívelő hatású összefonódások versenyjogi vizsgálatára vonatkozik, valamint az összefonódások EU-n belüli többszörös bejelentésével szembeni alternatívát ⁽⁸⁾. Az ilyen többszörös bejelentések gyakran jelentős költségekkel járnak mind a hatóságok, mind a vállalkozások számára.

6. Az új ügy-újraelosztási rendszer szerint az áttételre már azelőtt is sor kerülhet, hogy az összefonódást bármely, az EU-n belüli joghatóságban bejelentették volna, ami lehetővé teszi az összefonódó vállalkozások számára, hogy lehetőség szerint minél előbb bizonyosak legyenek abban, hogy tranzakciójukat melyik joghatóság alatt fogják vizsgálni. Az ilyen bejelentés előtti áttételeknek az az előnyük, hogy csökkentik a további, különösen a késedelemből származó azon költségeket, amelyek a bejelentés utáni áttétellel kapcsolatosak.

7. A 139/2004/EK tanácsi rendelet szerinti, az áttételi rendszerre vonatkozó módosítások mögött az a kíváncsalom áll, hogy olyan rugalmas döntéshozatali rendszerként működjön ⁽⁹⁾, amely egyúttal biztosítja a verseny hatékony védelmét, és a lehető legnagyobb mértékben korlátozza a legkedvezőbb joghatóság kiválasztására irányuló gyakorlat lehetőségét. Mindazonáltal, különös figyelemmel a jogbiztonság fontosságára, hangsúlyozni kell, hogy az áttételek továbbra is ama általános szabály alóli kivételt jelentik, amely szerint a joghatóságot az objektívan meghatározott forgalmi küszöbértékek határozzák meg. Továbbá a Bizottság és a tagállamok – a 4. cikk (4) és (5) bekezdése, a 9. cikk (2) bekezdésének a) pontja és a 22. cikk ⁽¹⁰⁾ szerint – továbbra is jelentős mérlegelési jogkörrel rendelkeznek abban a tekintetben, hogy az „eredeti joghatóságuk” alá tartozó ügyeket átteszik-e, vagy elbírálnak-e olyan ügyeket, amelyek nem tartoznak az „eredeti joghatóságuk” alá. Ezért a jelen közlemény csupán általános iránymutatást ad arra, hogy mely ügyek vagy ügycsoportok alkalmasak az áttételre.

⁽⁴⁾ Tény, hogy számos közösségi léptékű összefonódás hatással van a nemzeti vagy még kisebb piacokon fennálló versenyre egy vagy több tagállamban.

⁽⁵⁾ M.2698 *Promatech/Sulzer*; M.2738 *GE/Unison*; M.3136 *GE/AGFA*.

⁽⁶⁾ Ehhez hasonlóan, a tagállamok versenyhatóságai az Európai Versenyhatóságok Egyesületének keretében iránymutatást nyújtó ajánlást fogalmaztak meg arról, hogy milyen elvek mentén kezeljék a nemzeti versenyhatóságok azokat az ügyeket, amelyek az összefonódásokról szóló rendelet 22. cikke alapján a közös áttételre alkalmasak – *Az összefonódásokról szóló rendelet 22. cikkének a nemzeti versenyhatóságok általi alkalmazására vonatkozó elvek az Európai Versenyhatóságok hálózatában*.

⁽⁷⁾ Míg az 1. cikk (3) bekezdésének 1997-es bevezetése néhány ügyet az összefonódásokról szóló rendelet hatálya alá vont, sok így is azon kívül maradt. Lásd a Bizottság 2001. december 11-i zöld könyvének 21. és köv. bekezdéseit (COM(2001) 745 végleges).

⁽⁸⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet (11), (12) és (14) preambulumbekendését.

⁽⁹⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet (11) preambulumbekendését.

⁽¹⁰⁾ Mindazonáltal lásd a 14. lábjegyzetet. Emellett meg kell jegyezni, hogy a 4. cikk (5) bekezdése szerint a Bizottság nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel arra vonatkozóan, hogy elfogadjon-e vagy sem egy eredetileg a hatáskörébe nem tartozó ügyet.

II. AZ ÜGYEK ÁTTÉTELE

Irányadó elvek

8. Az összefonódások ellenőrzésének az összefonódásokról szóló rendelet által bevezetett rendszere, ideértve az ügyeknek a Bizottság és a tagállamok közötti újraelosztására vonatkozó rendelkezéseket, összhangban állnak az EK-Szerződés által előírt szubszidiaritás elvével⁽¹¹⁾. Az ügyek áttételére vonatkozó döntéseknek megfelelően figyelembe kell venniük a szubszidiaritás elvének minden aspektusát ebben az összefüggésben, különösen azt, hogy az összefonódás vizsgálatát az arra alkalmasabb hatóság végezze, továbbá a „one-stop-shop” rendszerben rejlő előnyöket és a joghatósággal kapcsolatban a jogbiztonság követelményét⁽¹²⁾. Ezek a tényezők egymással kapcsolatban állnak, és súlyuk az eset sajátosságaitól függ. Mindenekelőtt, amikor arról döntenek, hogy a mérlegelési jogkörüket gyakorolva áttesznek vagy befogadnak-e egy ügyet, a Bizottságnak és a tagállamoknak szem előtt kell tartaniuk az ügylettel érintett piacokon a verseny hatékony védelmének szükségességét⁽¹³⁾.

Az alkalmasabb hatóság

9. Elvileg csak akkor kell másik versenyjogi hatóság hatáskörébe utalni az ügyet, ha utóbbi az összefonódás vizsgálatára alkalmasabb hatóság, figyelemmel az ügy különös sajátosságaira és a hatóság rendelkezésére álló eszközökre és szakértelemre. Különös figyelmet kell fordítani arra, hogy az összefonódás előreláthatólag mely földrajzi területen érinti majd a versenyt. Figyelembe lehet venni a tervezett áttétel igazgatási szükségleteit is⁽¹⁴⁾.
10. Minden bizonnyal megfontolandóbb az ügy-újraelosztás, abban az esetben, ha előreláthatólag az ügylet jelentősen befolyásolja a versenyt, és így az alapos vizsgálatot igényel.

One-stop shop

11. Az ügyek áttételére vonatkozó döntéseknek ugyancsak figyelembe kell venniük az ún. „one-stop shopból” származó előnyöket, ami az összefonódásokról szóló rendelet központi eleme⁽¹⁵⁾. A one-stop-shop-ra vonatkozó rendelkezés előnyös mind a versenyhatóságok, mind a vállalkozások számára. Amennyiben egy versenyhatóság vizsgálja az összefonódást, az általában növeli az igazgatási hatékonyságot, mivel elkerülhetővé válik a több hatóság részéről történő fellépés és az erőfeszítések szétaprózódása, valamint az ügynek – a vizsgálatra, értékelésre, valamint a lehetséges jogorvoslatokra vonatkozó – potenciálisan ellentmondásos megítélése. Ez általában a vállalkozások, különösen az összefonódó vállalkozások számára előnyös, mivel csökkenti a többszörös bejelentési kötelezettségből eredő költségeket és terheket, és kizárja ugyanazon ügyletnek különböző jogrendszerek versenyhatóságai általi párhuzamos értékeléseiből eredő, egymásnak ellentmondó döntések veszélyét.

⁽¹¹⁾ Lásd az EK-Szerződés 5. cikkét.

⁽¹²⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet (11) és (14) preambulumbekendését.

⁽¹³⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet 9. cikkének (8) bekezdését; lásd még *Philips kontra Bizottság* ügyet (343. pont), ahol az EFB megjegyzi, hogy „...ugyan a 4064/89/EK rendelet 9. cikke (3) bekezdésének első albekezdése széles körű mérlegelési jogkört biztosít a Bizottság számára abban a kérdésben, hogy átteszi-e az összefonódási ügyet vagy sem, nem teheti át az ügyet, ha a tagállam áttételre vonatkozó kérelmének vizsgálatakor pontos és ellentmondásmentes bizonyítékok alapján nyilvánvaló, hogy az áttétel nem képes hatékonyan védeni a versenyt az adott piacon.”; lásd még T-346/02. és T-347/02. sz. *Cableuropa SA kontra Bizottság* ügyet (2003. szeptember 30.; 215. pont). A Bizottság értékelésénél irányadó körülmények magukban foglalják többek között az a tény, hogy a tagállam: i. rendelkezik az összefonódás-ellenőrzés versenyjogi alapú vizsgálatára vonatkozó külön jogi normákkal, és olyan külön szervekkel, amelyek – a tagállami bírói felülvizsgálat lehetősége mellett – biztosítják e rendelkezések érvényesülését; ii. pontosan meghatározta az összefonódásból eredő versenyjogi aggályokat a tagállam érintett piacán (lásd a fentebb említett *Philips kontra Bizottság* ügyet, 346–347. pont).

⁽¹⁴⁾ Ez magában foglalja a relatív költségek, az időbeli veszteségek, a bizonytalan jogi helyzet és az ellentmondó értékelés veszélyének figyelembevételét, amely összefüggésben lehet a több hatóság által folytatott vizsgálatokkal vagy annak egy részével.

⁽¹⁵⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet 11. preambulumbekendését.

12. Ezért amennyiben lehetséges ⁽¹⁶⁾ áttétellel kell elkerülni az ügyek szétaprózódását, kivéve, ha úgy tűnik, hogy a több hatóság által párhuzamosan folytatott vizsgálat hatékonyabban biztosítja a versenyt az ügylet által érintett minden piacon. Ennek megfelelően, a 4. cikk (4) bekezdése és a 9. cikk alapján a részleges áttétel ugyan lehetséges, általában az egész ügyet (vagy legalább annak egymással összefüggő részeit) egy hatóságnak kell megvizsgálnia ⁽¹⁷⁾.

Jogbiztonság

13. Minden érdekelt szemszögéből megfelelően figyelembe kell venni a jogbiztonság követelményének fontosságát az egyes összefonódási ügyek joghatósági aspektusát illetően ⁽¹⁸⁾. Ennek megfelelően, csak akkor kerülhet sor áttételre, ha az adott esetben rendkívül meggyőző indok szól az „eredeti joghatóság” elhagyása mellett, különösen a bejelentés utáni fázisban. Ehhez hasonlóan, ha az áttételre a bejelentés előtt kerül sor, akkor, ugyanabban az ügyben, a bejelentés utáni áttételt a lehető legnagyobb mértékben el kell kerülni ⁽¹⁹⁾.
14. A jogbiztonság követelményének fontosságára az áttétel jogi kritériumaival kapcsolatban is figyelemmel kell lenni, különösen – tekintettel a szoros határidőkre – a bejelentés előtti fázisban. Ennek megfelelően az eljárás-indítás előtti áttételeket elvileg olyan esetekre kell korlátozni, amelyeknél az elejétől fogva meglehetősen biztonságosan meg lehet határozni az érintett földrajzi piac területét és/vagy a lehetséges versenyhatást, így lehetővé téve a kérelemre történő gyors döntéshozatalt.

Az ügyek áttétele: jogi követelmények és más, figyelembe veendő szempontok

A bejelentés előtti áttétel

15. A bejelentés előtti áttétel rendszerét egy, az összefonódásban érintett felek által benyújtott, indokolt beadvány indítja be. Ilyen kérelmek előterjesztésének szándéka esetén az összefonódásban érintett feleknek először a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendeletben meghatározott, irányadó jogi követelményeknek történő megfelelést kell bizonyítaniuk, és másodsorban azt, hogy a fentebb vázolt irányadó elveknek megfelel-e a bejelentés előtti áttétel.

A 4. cikk (4) bekezdése szerinti áttétel a Bizottságtól a tagállamokhoz

Jogi követelmények

16. Annak érdekében, hogy a 4. cikk (4) bekezdésének megfelelően a Bizottság áttegye az ügyet egy vagy több tagállamhoz két jogi követelménynek kell teljesülnie. Így:
- i. először arra utaló jelek kellene, amelyek alapján *az összefonódás jelentősen érintheti a versenyt a piacon vagy piacokon, és*
 - ii. másodsorban, az érintett piac(ok) valamely tagállamon belül kell, hogy legyenek, és *rendelkezniük kell az elkülönült piac minden jellemzőjével.*

⁽¹⁶⁾ The EFB a *Philips kontra Bizottság* ügyben *obiter dictum* arra az álláspontra helyezkedett, hogy míg az ügyek „szétaprózódása” a 9. cikk alkalmazásának következtében lehetséges, az „mégsem kívánatos a „one-stop-shop”, elv szempontjából, amelyen a 4064/89/EK rendelet alapul”. Ezen túl az EFB ugyan elismerte, hogy fennáll a „Bizottság és a tagállamok döntései közötti ellentmondásosság, sőt még az összeférhetetlenség” lehetősége is, amely a 9. cikk szerinti áttételi rendszerből adódik, azonban nyilvánvalóvá tette, hogy az – nézete szerint – nemkívánatos (lásd a 350. és 380. pont).

⁽¹⁷⁾ Ez összhangban áll az M.2389 *Shell/DEA* és M.2533 *BP/E.ON* ügyekben hozott bizottsági döntésekkel, amelyekben az ügyeknek a leszálló ágban levő olajtermékek piacával kapcsolatos részét Németországhoz tette át. A Bizottság megtartotta az ügyeknek a felszálló ágban levő olajtermékek piacával kapcsolatos részét. Ehhez hasonlóan, az M.2706 *P&O Princess/Carnival* ügyben a Bizottság mérlegelési jogkörét gyakorolva úgy döntött, hogy az ügy egy részét nem teszi át az Egyesült Királysághoz, mivel el akarta kerülni az ügy szétaprózódását. (Lásd a Bizottság 2002. április 11-i sajtóközleményét, IP/02/552.)

⁽¹⁸⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet (11) preambulumbekkezdését.

⁽¹⁹⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet (14) preambulumbekkezdését. Ez természetesen feltételezi azt, hogy a felek teljes mértékben és őszintén fel kell fedniük az összes irányadó tény az eljárásindítás előtti áttételi kérelmükben.

17. Ami az *első kritériumot* illeti, a kérelmet előterjesztő feleknek tulajdonképpen azt kell bizonyítaniuk, hogy az ügylet valószínűleg jelentős hatást gyakorol valamely tagállam elkülönült piacára, és így szigorú vizsgálatot igényel. Az ilyen jelzések csak előzetes jellegűek, és nem lehetnek érdemi kihatással a vizsgálat eredményére. Míg a feleknek nem bizonyítaniuk, hogy a versenyre gyakorolt hatások előre láthatólag hátrányosak ⁽²⁰⁾, addig be kell mutatniuk olyan jelzőket, amelyek általában azt sugallják, hogy az ügyletnek van valamiféle versenyre gyakorolt hatása ⁽²¹⁾.
18. Ami a *második kritériumot* illeti, a kérelmet előterjesztő feleknek azt kell bizonyítaniuk, hogy a földrajzi piac(ok), amelyeken a versenyt érinti az ügylet, a leírtak (17. bekezdés) szerint csak tagállam(iak) vagy azoknál szűkebbek ⁽²²⁾.

Más, figyelembe veendő szempontok

19. A jogi követelmények bizonyításán túl, annak érdekében, hogy a lehető leginkább előrelátható legyen az áttételi kérelem kérdésében hozott döntés, a kérelmet előterjeszteni szándékozó összefonódó feleknek meg kell fontolniuk, hogy megfelelőnek fogják-e tartani az ügy áttételét. Ez a fentebb említett (8–14. bekezdés) áttételi elvek vizsgálatát igényli, és különösen azt, hogy a versenyhatóság vagy hatóságok, amelyekhez az áttétel iránti kérelmet benyújtják a legmegfelelőbb hatóság az ügy eldöntésére. E célból meg kell fontolni, hogy mely földrajzi területen lesz hatással a versenyre az ügylet, és a megfelelő a nemzeti versenyhatóság (TVH) hogyan vizsgálná az ügyletet.
20. Azok a közösségi léptékű összefonódások, amelyek valószínűleg csak nemzeti vagy annál szűkebb piacon érintik a versenyt, és amelyek hatása valószínűleg, illetve amelynek gazdasági hatása csak egyetlen tagállamban ⁽²³⁾ érezhető, a legmegfelelőbb ügyek az adott tagállamba történő áttételre. Ez különösen azon esetekre vonatkozik, amikor a hatás olyan távoli piacon következne be, amely nem alkotja a közös piac jelentős részét. Amíg csak egy tagállamba történik az áttétel, a „one-stop shop”-ból származó előnyök is megmaradnak.
21. Annak ellenére, hogy a nemzeti versenyre van jelentős hatással, abban a mértékben, amelyben a közösségi léptékű összefonódás határokon átnyúló jelentős hatást idéz elő, (pl. mivel egy földrajzi piacon történő összefonódás (vissza)hatással lehet más tagállamokban található földrajzi piacokra,

⁽²⁰⁾ Lásd a 16. preambulumbekendést, amely szerint „az érintett vállalkozásoknak nem kell ... bizonyítaniuk, hogy az összefonódás hatásai károsak a versenyre”.

⁽²¹⁾ Az RS formanyomtatvány szerinti „érintett piacok” létezése általában a 4. cikk (4) bekezdésében előírt követelményeknek történő megfelelést jelent. Ugyanakkor, a felek rámutathatnak olyan szempontokra, amelyek jelentőséggel lehetnek az eset verseny szempontú elemzéséhez. (piaci átfedés, vertikális integráció, stb.).

⁽²²⁾ E célból a feleknek azokat a szempontokat érdemes megfontolniuk, amelyek általában a tagállami vagy annál szűkebb piacokra jellemzőek. Ilyen különösen a termék jellemzői (pl.: alacsony értékű termék szemben a szállítási költségek jelentős mértékével), a kereslet (pl.: a tevékenységüktől távol eső fogyasztók megszerzésének befejezése) és kínálat speciális jellemzői, az árak és a piaci részesedés jelentős változása a különböző országokban, tagállami fogyasztói szokások, különböző szabályozási keretek, adózás és más jogszabályok. A Bizottság közleménye, a közösségi versenyjog szempontjából figyelembe veendő lényeges piacról további iránymutatást ad. (HL C 372., 1997.12.9., 5. o.).

⁽²³⁾ Lásd például azokat az ügyeket, amikor a Bizottság a francia hatóságokhoz tette át bizonyos elkülönült olajkészlet piacának vizsgálatát: az M.1021 *Compagnie Nationale de Navigation-SOGELF*, M.1464 *Total/Petrofina*, és a M.1628 *Totalfina/Elf Aquitaine* ügyekben, az M.1030 *Lafarge/Redland* ügy, M.1220 *Alliance Unichem/Unifarma* ügy, az M.2760 *Nehlsen/Reithmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft* ügy, és a M.2154 *C3D/Rhone/Go-ahead*; az M.2845 *Sogecable/Canal Satelite Digital/Vias Digital* ügy.

vagy lehetséges versenyt kizáró, és így a közös piacot⁽²⁴⁾ szétaprózó hatásai lehetnek), az eset körülményeitől függően, az ilyen ügy még mindig áttehető. Mivel, ilyen körülmények között, mind a Bizottság, mind a tagállamok egyaránt megfelelő lehetőségekkel rendelkeznek és egyaránt jó helyzetben vannak az ügyek eldöntésére, széles körű mérlegelési jogkört kell biztosítani abban a kérdésben, hogy sor kerüljön-e az áttételre vagy sem.

22. Abban az esetben, amelyben a közösségi léptékű összefonódás határokon átnyúló jelentős hatást idéz elő a versenyben számos nemzeti vagy annál szűkebb piacon, ezeknek az ügyeknek a tagállamba történő áttétele az eset jellegzetes körülményeitől függ, mint például attól, hogy mekkora a valószínűsége annak, hogy az érintett piacokra jelentős hatással lesznek ügyletek, és az esettől függő, arányos, egymással ellentmondásban nem álló jogorvoslatok, vizsgálati erőfeszítésekből eredő problémákat kezelésétől. Abban az esetben, amelyben az eset több tagállamban versennyel kapcsolatos problémákat idézhet elő, és összehangolt vizsgálatot és jogorvoslati eljárást tesz szükségessé, szükségessé teheti azt, hogy a Bizottság joghatósága alá tartozzon az adott ügy egészének elbírálása⁽²⁵⁾. Más szempontból, amennyiben az ügy olyan versennyel kapcsolatos problémákat vet fel, amelyek ugyan több mint egy tagállam piacát érintik, de feltehetően nincs szükség összehangolt vizsgálatra és/vagy jogorvoslati eljárásra, az ügy áttétele megfelelő lehet. Jól körülhatárolható ügyekben⁽²⁶⁾ a Bizottság szerint még az is elfogadható, hogy az összefonódási ügyet több mint egy tagállamba tegye át, mivel az adott tagállamokban fennálló versenyfeltételekben jelentős különbségek vannak. Míg az ügy szétaprózása megfosztja az összefonódásban érintett feleket a one-stop-shop előnyeitől, ez a szempont kevésbé releváns a bejelentés előtti időszakban, mivel az érintett felektől származik az áttételi kérelem.

23. A lehetséges mértékben figyelembe kell venni, hogy nemzeti versenyhatóság vagy hatóságok, amelyekhez az ügyet vélhetően áttennék, a helyi piacokra⁽²⁷⁾ vonatkozó speciális tudással rendelkezik, vagy éppen a szektorba tartozó ügyletet készülni vizsgálni vagy már vizsgál⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Lásd a M.580 *ABB/Daimler Benz* ügyet, amelyben a Bizottság nem támogatta a 9. cikk alapján az ügy Németország áttételre vonatkozó kérelmét, mivel, az adott körülmények között, ugyan a versenymegfontolások csupán a német piacot érintették, a működés, amelynek következtében a világ legnagyobb vasúti szerelvény-gyártója jött volna létre, jelentős hatással lett volna egész Európában. Lásd még az M.2434 *Hidroeléctrica del Cantabrico/EnBW/Grupo Vilar Mir* ügyet, ahol az ügy áttételére vonatkozó, 9. cikkben alapuló spanyol kérés ellenére, a Bizottság folytatta le a vizsgálatot és hozta meg a 8. cikk (2) bekezdésén alapuló döntést.

⁽²⁵⁾ Lásd például a M. 1383 *Exxon/Mobil* ügyet, amelyben a Bizottság lefolytatta a vizsgálatot az Egyesült Királyság azon összefonódással egy részére vonatkozó áttétel iránti kérelme ellenére, amely az észak-nyugati skót üzemanyag-eladásra vonatkozik, mivel az ügy az iparágat érintő egyedi és ellentmondásmentes jogorvoslat-csomag biztosítását igényelte.; lásd még a M.2706 *P&O Princess/Carnival* ügyet, amelyben, annak ellenére, hogy egyesült királyságbeli hatóságok a Royal Caribbean ajánlatát értékelte, a Bizottság nem járult hozzá az ügy részleges áttételéhez, amellyel elkerülhető lett az ügy szétaprózódása és biztosíthatóvá vált a működéssel érintett különböző piacok egységes vizsgálata.

⁽²⁶⁾ Lásd az M. 2898, *Le Roy Merlin/Brico*, az M.1030, *Redland/Lafarge*, az M. 1684, *Carrefour/Promodes*.

⁽²⁷⁾ Az M.330 *MacCormick/CPC/Rabobank/Ostmann* ügyben, a Bizottság Németországba tette át az ügyet, mivel a helyi hatóságok jobban fel tudták mérni a Németországban található 85 000 eladási helyet; Hollandiába tették át az M.1060 *Vendex/KBB* ügyet, mivel jobban fel tudták mérni a helyi fogyasztói ízlést és szokásokat.; lásd még az M.1555 *Heineken/Cruzcampo* ügyet, az M.2621 *SEB/Moulinex* ügyet (amelyben a fogyasztói preferenciák és a kereskedelmi és üzleti szokások kimondottan a francia piacra vonatkoztak); az M.2639 *Compass/Restorama/Rail Gourmet/Gourmet* ügy és az M.2662 *Danish-Crown/Steff-Houlberg* ügy.

⁽²⁸⁾ Az M.716 *Gehe/Lloyds Chemists* ügyben például a Bizottság áttette az ügyet, mivel a Lloyds egy olyan ajánlatban is érintett volt, ami nem esett az EKOER küszöbe alá, de az egyesült királyságbeli hatóságok e tekintetben vizsgálatot folytattak.; az M.1001/M.1019 *Preussag/Hapag-Lloyd/TUI* ügyben két ügylet miatt az eset Németországba tették át, amelyek együtt egy harmadikkal, amelyet Németországban jelentettek be, versenyproblémákat vetett fel. Az áttétel biztosította, hogy ezeket a működéseket hasonlóan kezelték. Az M.2044 *Interbrew/Bass* ügyben a Bizottság az Egyesült Királyság hatóságaihoz tette át az ügyet, mivel azok egyidejűleg vizsgálták az Interbrew's a Whitbread, egy másik söröző általi megszerzését, és ugyanazokon a piacokon tapasztalattal rendelkeztek a vizsgálatokban. Hasonló esetekre lásd az M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, az M.2234 *Metsalilitto Osuuskuunta/Vapo Oy/JV*, M.2495 *Haniel/Fels*, az M.2881 *Koninklijke BAM NBM/HBG*, és az M.2857/M.3075–3080 *ECS/IEH* ügyeket és az Electrabel általi hat másik helyi szolgáltató megszerzését. Az M.2706 *P&O Princess/Carnival*, ügyben ugyanakkor, annak ellenére, hogy egyesült királyságbeli hatóságok már vizsgálták a rivális Royal Caribbean ajánlatát, a Bizottság nem adott helyt az áttételre irányuló kérelemnek. A Bizottság előzetes versenyproblémákat tárt fel az összefonódással érintett más tagállami piacokon, és így el kívánta kerülni az ügy szétaprózódását. (lásd a Bizottság 2002. április 11-i sajtóközleményét, IP/02/552).

A 4. cikk (5) bekezdése szerinti áttétel a tagállamoktól a Bizottsághoz

Jogi követelmények

24. A 4. cikk (5) bekezdésének megfelelően csupán két jogi követelménynek kell eleget tenniük az ügyletben érintett feleknek ahhoz, hogy kérhessék az ügy Bizottsághoz történő áttételét: az ügyletnek az összefonódás-ellenőrzési rendelet 3. cikke szerinti összefonódásnak kell lennie, és az összefonódást felül lehessen vizsgálni a nemzeti versenyjogi szabályok szerint a három vagy annál több tagállamot érintő összefonódás-ellenőrzés miatt. (Lásd még a 65. és köv. és a 70. és köv. bekezdéseket).

Más, figyelembe veendő szempontok

25. A jogi követelmények bizonyításán túl, annak érdekében, hogy a lehető legelőreláthatóbb legyen az áttételi kérelem kérdésében hozott döntés, a kérelmet előterjeszteni szándékozó összefonódó feleknek meg kell fontolniuk, hogy megfelelőnek fogják-e tartani az ügy áttételét. Ez a fentebb említett áttételi elvek vizsgálatát igényli, és különösen azt, hogy a Bizottság-e a megfelelőbb hatóság az ügy eldöntésére.
26. Ebben a tekintetben a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 16. preambulumbekézése egyértelművé teszi, hogy a Bizottsághoz történő bejelentés előtti áttétel különösen akkor helyénvaló, ha az összefonódás egynél több tagállam területét érinti. Különösen meg kell fontolni az ügyletből eredő versenyhatások földrajzi helyét, és azt, mennyire lenne megfelelő, ha a Bizottság vizsgálná a működést.
27. Különösen azt kell felmérni, hogy az ügy sajátosan határokon átnyúló sajátosságokkal rendelkezik-e, figyelemmel az olyan elemekre, mint a versenyre gyakorolt hatása, és a vizsgálati és jogérvényesítő hatáskörök, amelyeknek az ilyen hatásokra reagálniuk kell. Ebben a vonatkozásban különös figyelmet kell fordítani arra, hogy az ügynek lehet-e hatása az összefonódással érintett piac(ok) versenyére. Mindenesetre a lehetséges versenyhatásra utaló jelek csupán előzetes jellegűek⁽²⁹⁾, és nem lehet hatásuk a vizsgálat kimenetelére. A felek számára az sem szükséges, hogy a bizonyítsák a versenyre gyakorolt, valószínűleg káros hatást.
28. Azokban az ügyekben, amelyekben a piac(ok)ra gyakorolt lehetséges versenyhatás egy tagállam földrajzi területén⁽³⁰⁾ túlmutat, vagy ahol a valószínűleg érintett piacok a nemzeti határokon átnyúlnak, és az összefonódás fő gazdasági hatása ilyen piacokhoz kapcsolódik, a legmegfelelőbb a Bizottsághoz történő áttétel. Ezekben az ügyekben, mivel a versenydinamika a nemzeti határokon átnyúló, és így több országra kiterjedő vizsgálati erőfeszítések és jogérvényesítési hatáskörök szükségesek, valószínűleg a Bizottság van a legmegfelelőbb helyzetben a vizsgálat lefolytatására.

⁽²⁹⁾ Az RS formanyomtatvány szerinti „érintett piacok” létezése általában elégséges. Mindazonáltal a felek rámutathatnak olyan szempontokra, amelyek szükségesek az ügy verseny-elemzéséhez (piaci átfedés, vertikális integráció, stb).

⁽³⁰⁾ Lásd a hét tagállam által közösen a Bizottsághoz intézett áttételi kérelmet egy, a világpiacon érintő ügyletben (M.2738 GE/Unison ügy), és hét tagállam által közösen a Bizottsághoz intézett áttételi kérelmet egy, a nyugat-európai piacot érintő ügyletben (M.2698 Promatech/Sulze ügy). Lásd még a „Az összefonódásokról szóló rendelet 22. cikkének tagállami versenyhatóságok által történő alkalmazása az EVH keretében”, 11. bek.; a dokumentumot az Európai Versenyhatóság (EVH) adta ki.

29. A Bizottság valószínűleg jobb helyzetben van azon ügyek megítélésére (beleértve a vizsgálatot, értékelést és a lehetséges jogorvoslatokat), amelyekben több EU-országban található több nemzeti vagy annál szűkebb piacon merülnek fel lehetséges versenyproblémák⁽³¹⁾. Figyelembe véve az egységes és hatékony követelményét a különböző országokban, a megfelelő vizsgálati hatáskör és versenyproblémákra alkalmazott egységes jogorvoslat követelményét, a Bizottság van minden bizonnyal a legjobb helyzetben az ilyen esetek vizsgálatára.
30. A 4. cikk (4) bekezdésével kapcsolatban mondottakhoz hasonlóan, annak megítélése, hogy az eset alkalmas-e az áttételre, az eset sajátos körülményein múlik, annak ellenére, hogy az ugyan csak egy nemzeti piac versenyére van jelentős hatással, mégis lehetséges, hogy jelentős határokon átnyúló hatásokat vált ki. Így, ilyen körülmények között, mind a Bizottság, mind a tagállamok egyenlő mértékben alkalmasak az ilyen ügyek vizsgálatára, és széles körű mérlegelési jogkört kell biztosítani annak eldöntéséhez, hogy az ügy áttételére sor kerül vagy sem.
31. A lehető legalaposabban meg kell fontolni azt is, hogy a Bizottság megfelelő apparátussal rendelkezik-e az ügy megfelelő vizsgálatához, különös tekintettel az olyan szempontokra, mint megfelelő szakértelem vagy a szektorban szerzett korábbi tapasztalat. Minél nagyobb annak lehetősége, hogy az összefonódás egy tagállam területén túli versenyhatással lesz, annál valószínűbb, hogy a Bizottság megfelelőbb rendelkezik apparátussal a vizsgálat lefolytatására, különösen, ami a ténymegállapító és jogérvényesítő hatásköröket illeti.
32. Végül az összefonódásban érintett felek előadhatják, hogy ugyan nyilvánvalóan hiányzik a versenyre gyakorolt hatás, a működés vizsgálatát valamilyen meggyőző érv miatt a Bizottság végezze, különös tekintettel olyan szempontokra mint több tagállamban indított eljárás miatti költségek és késedelem⁽³²⁾.

A bejelentés utáni áttételek

A 9. cikk szerinti áttétel a Bizottságtól a tagállamokhoz

33. A 9. cikk alapján a tagállamnak két lehetősége van arra, hogy a Bizottsághoz történő bejelentés után kérje az ügy áttételét: nevezetesen a 9. cikk (2) bekezdésének a) pontja és a 9. cikk (2) bekezdésének b) pontja.

9. cikk (2) bekezdésének a) pontja

Jogi követelmények

34. A 9. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti áttételhez a következő jogi követelményeket kell teljesíteni. Az összefonódásnak:
- a piacon fennálló versenyt jelentősen veszélyeztetnie kell; és
 - a kérdéses piacnak a kérelmet előterjesztő tagállamban kell lennie, és rendelkeznie kell az elkülönült piac minden sajátosságával.
35. Ami az *első kritériumot* illeti, tulajdonképpen a kérelmet előterjesztő tagállamnak kell bizonyítania egy előzetes vizsgálat alapján, hogy valós kockázata van annak, hogy az ügylet a versenyre káros hatással lesz, és így, az szigorú vizsgálatot igényel. A lehetséges, jelentős káros hatásokról szóló előzetes jelzések *első látásra elfogadható* bizonyítékok, de nem lehetnek hatással teljes vizsgálat kimenetelére.

⁽³¹⁾ Ilyen eset lehet, például, az érintett piacok működésével összefüggésben, hogy míg a nemzeti (vagy a versenyértékelés szempontjából annál szűkebb) piacokat a közös európai vagy világmárkák, a közös európai és az egész világra kiterjedő szerzői jogok vagy a központosított előállítás és eladás, legalább ebben a mértékben, az ilyen központosított előállítás és eladás hatással van jogorvoslati eszközökre.

⁽³²⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet 12. és 16. preambulumbekendéseit.

36. Ami a *második kritériumot* illeti, a tagállamnak azt kell bizonyítania, hogy a fent leírt (35. bekezdés) ügylet által érintett verseny olyan földrajzi piac(ok)at érint, amelyek nemzetiek vagy annál szűkebb(ek) ⁽³³⁾.

Egyéb figyelembe veendő szempontok

37. A jogi követelmények bizonyításán túl, annak érdekében, hogy minél inkább előrelátható legyen az áttételi kérelem kérdésében hozott döntés, más szempontokra is figyelemmel kell lenni, annak érdekében, hogy megfelelőnek fogják-e tartani az ügy áttételét. Ez a fentebb említett áttételi elvek vizsgálatát igényli, és különösen azt, hogy a versenyhatóság vagy hatóságok, amelyek az áttétel iránti kérelmet benyújtják a legmegfelelőbb hatóság(ok) az ügy eldöntésére. E célból meg kell fontolni, hogy mely földrajzi területen lesz hatással a versenyre az ügylet, és a megfelelő apparátussal rendelkezik-e a nemzeti versenyhatóság a működés vizsgálatára. (Lásd fentebb a 19–23. bekezdéseket.)

9. cikk (2) bekezdésének b) pontja

Jogi követelmények

38. A 9. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti áttételhez a tagállamnak vagy tagállamoknak a következő két jogi követelményt kell teljesíteniük. Az összefonódásnak:

- i. *hatással kell lennie a versenyre egy piacon; és*
- ii. *a kérdéses piacnak a kérelmet benyújtó tagállamon belül kell lennie, annak az elkülönült piac minden tulajdonásával rendelkeznie kell, és nem lehet a közös piac jelentős része.*

39. Ami az első kritériumot illeti, a kérelmet előterjesztő tagállamnak bizonyítania kell, egy előzetes elemzés alapján, hogy az összefonódás valószínűleg érinti a versenyt egy piacon. A lehetséges, jelentős káros hatásokról szóló előzetes jelzések *első látásra elfogadható* bizonyítékok, de nem lehetnek hatással teljes vizsgálat kimenetelére.

40. Ami a *második kritériumot* illeti, a kérelmet előterjesztő tagállamnak nemcsak azt kell bizonyítania, hogy a működéssel érintett piac a fentebb leírtak (38. bekezdés) szerint elkülönült piacnak minősül egy tagállamon belül, hanem azt is, hogy a kérdéses piac nem jelentős része a közös piacnak. Ebben a vonatkozásban a korábbi tapasztalatok és az esetjog alapján ⁽³⁴⁾, úgy tűnik, hogy ezek a helyzetek a szűk földrajzi területeken levő, egy tagállamban levő piacokat érintenek.

⁽³³⁾ Lásd a Bizottság közleményét a közösségi versenyjog alkalmazásában a releváns piac fogalmáról (HL C 372., 1997.12.9., 5. o.).

⁽³⁴⁾ Lásd a Bizottság 9. cikk (2) bekezdésnek b) pontja szerinti betérjesztéseit, amelyekben elrendelte az áttételt: az M.2446, *Govia/Connex South Central* ügyben, amelyben a működés az egyesült királyságbeli London/Gatwick-Brighton térséget pontosan meghatározható vasút-vonalain levő versenyt érintette.; az M.2730, *Connex/DNVBVG* ügyben, amelyben a szászországi Riesa (Németország) térségének helyi tömegközlekedési szolgáltatási versenyét érintette az ügylet; és az M. 3130, *Arla Foods/Express Diaries* ügyben, amelyben az ügylet az üveges tejet házhoz vivők piacát érintette az Egyesült Királyság londoni, yorkshire-i és lancashire-i régióiban. A közös piac nem meghatározó része meghatározásának szempontjából némi iránymutatást ad az EK-Szerződés 82. cikkével alkalmazásával kapcsolatos esetjog. Abban az összefüggésben az Európai Bíróság elég széles körben határozta meg, hogy mi számíthat a közös piac jelentős részének, igénybe véve – többek között – tényvizsgálatokat is. Az esetjogban található volt olyan, tulajdonképpen gyakorlati szempont által meghatározott kritérium, mint a „az adott termék előállításának és fogyasztásának szerkezete és nagysága, csakúgy mint az eladók és a vevők szokásai és lehetőségei”, lásd a 40/73 ügyet, *Suiker Unie/Commission*, 1975, ECR 1663. Lásd ugyancsak a C-179/90 ügyet, *Porto di Genova*, 1991, ECR 5889, ahol a genovai kikötőt mint a közös piac jelentős részét határozták meg. A Bíróság esetjogában leszögezte, hogy több különálló piac együttvéve már a közös piac jelentős részének számíthat. Lásd például a C-323/93 ügyet, *Centre d'insémination de la Crespelle*, 1994, ECR I-5077 17. bek., amelyben a Bíróság kijelentette, „Ebben az ügyben azzal, hogy a mesterséges megtermékenyítési központok működését engedélyköteles tevékenységé tette, azzal a kikötéssel, hogy mindegyik központnak kizárólagos működési joga van egy meghatározott területen belül, a nemzeti törvényhozás kivételes jogokat biztosított. Így a vállalkozásoknak biztosított, területileg behatárolt folyamatos monopóliumok sorozata összességében egy tagállam teljes területére kiterjedően, a nemzeti szabályok révén, uralkodó helyzetet teremtenek, a Szerződés 86. cikke szerint, a közös piac egy jelentős részén.”.

41. Amennyiben ezek a feltételek teljesülnek, a Bizottság köteles áttenni az ügyet.

A 22. cikk szerinti áttétel a tagállamoktól a Bizottsághoz

Jogi követelmények

42. A 22. cikk alapján történő, a tagállam(ok)tól a Bizottsághoz történő áttételhez két jogi követelménynek kell teljesülnie. Az összefonódásnak:
- i. először, *hatással kell lennie a tagállamok közötti kereskedelemre; és*
 - ii. másodsor, *a kérelmet előterjesztő tagállam vagy tagállamok területén veszélyeztetnie kell a versenyre gyakorolt jelentős mértékben hatással.*
43. Ami az *első kritériumot* illeti, az az összefonódás elégtí ki ezt a követelményt, amely valószínűleg felismerhető hatással van a tagállamok közötti kereskedelem rendszerére ⁽³⁵⁾.
44. Ami a *második kritériumot* illeti, a 9. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint az áttevő tagállam vagy tagállamok tulajdonképpen azt köteles(ek) bizonyítani, egy előzetes vizsgálat alapján, hogy valódi kockázata van annak, hogy az ügylet jelentőse mértékben káros hatással van a versenyre, és így szigorú vizsgálatot igényel. Az ilyen lehetséges, jelentős káros hatásokról szóló előzetes jelzések *első látásra elfogadható* bizonyítékok, de nem lehetnek hatással teljes vizsgálat kimenetelére.

Más, figyelembe veendő szempontok

45. Mivel a bejelentés utáni, Bizottsághoz történő áttételek többletköltséggel és késedelemmel járhat az összefonódásban érintett feleknek, ezeket általában olyan esetekre kell korlátozni, amelyekben előreláthatóan valódi negatív hatással járó kockázatot jelentenek a tagállamok közötti versenyben és kereskedelemben, és amelyeket előreláthatólag legjobban közösségi szinten lehet vizsgálni ⁽³⁶⁾. Azok az ügycsoportok, amelyek a 22. cikk szerint a leginkább megfelelőek a Bizottsághoz történő áttételhez, a következők:
- Ügyek, amelyek komoly versenyproblémákat vetnek földrajzilag a nemzetieknél szélesebb piacokon, vagy, amelyekben az előreláthatólag érintett piacok szélesebbek, mint a nemzeti, és, amelyekben az összefonódás fő gazdasági hatása ilyen piacokhoz köthető.
 - Ügyek, amelyekben olyan komoly versenyproblémák vetődnek fel, amelyek az EU-országokon belül található nemzeti vagy annál szűkebb piacok egész sorát érinti, olyan körülmények között, amikor követelmény az eset egységes megítélése (a jogorvoslatokat illetően, de, bizonyos esetekben, a vizsgálati erőfeszítéseket illetően is), és ahol az összefonódás fő gazdasági hatása ilyen piacokhoz köthető.

III. AZ ÁTTÉTELI RENDSZER MŰKÖDÉSE

A. AZ ÁTTÉTELI RENDSZER ÁTTEKINTÉSE

46. A vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet tartalmazza az áttételi rendszer működésére vonatkozó jogi szabályokat. A 4. cikk (4) bekezdése, a 4. cikk (5) bekezdése, valamint a 9. és 22. cikk tartalmazza a Bizottság által a tagállamhoz illetve a tagállamtól a Bizottsághoz történő áttételhez szükséges lépések részletes szabályait.

⁽³⁵⁾ Lásd még analógiaként, a Bizottság a Szerződés 81. és 82. cikke szerinti kereskedelemre gyakorolt hatás fogalmának jelenségéről szóló Közleményét. (HL C 101., 2004.4.27., 81. o.).

⁽³⁶⁾ Lásd a hét tagállam által közösen a Bizottsághoz intézett áttételi kérelmet egy, a világpiacot érintő ügyletben (M.2738 GE/Unison ügy), és hét tagállam által közösen a Bizottsághoz intézett áttételi kérelmet egy, a nyugat-európai piacot érintő ügyletben (M.2698 Promatech/Sulze ügy). Lásd még a „Az összefonódásokról szóló rendelet 22. cikkének tagállami versenyhatóságok által történő alkalmazása az EVH keretében”, 11. bek.; a dokumentumot az Európai Versenyhatóság (EVH) adta ki.

47. Mind a négy alkalmazandó, áttételre vonatkozó szabály önálló áttételi eljárásrendet biztosít bármely típusú összefonódási esetre. A rendelkezések az alábbiak szerint csoportosíthatók:

a) Bejelentés előtti áttételek:

i. a Bizottság által a tagállamokhoz történő áttétel (4. cikk (4) bekezdés);

ii. a tagállamok által a Bizottsághoz történő áttétel (4. cikk (5) bekezdés);

b) Bejelentés utáni áttételek:

i. a Bizottság által a tagállamokhoz történő áttétel (9. cikk);

ii. a tagállamok által a Bizottsághoz történő áttétel (22. cikk).

48. A jelen közleményhez I. számú mellékletként csatolt folyamatábrák grafikus formában magyarázzák a 4. cikk (4) és (5) bekezdéseiben valamint a 9. és 22. cikkek szerinti áttétel során követendő egyes eljárási lépéseket.

Bejelentés előtti áttételek

49. Bejelentés előtti áttételt csak az érintett vállalkozás kérhet⁽³⁷⁾. Az érintett vállalkozás köteles igazolni, hogy az összefonódás kimeríti-e a 4. cikk (4) bekezdésében (azaz, hogy az összefonódás közösségi léptékű, de jelentősen befolyásolhatja a versenyt egy tagállamon belüli elkülönült piacon) vagy a 4. cikk (5) bekezdésében (azaz, hogy bár az összefonódásnak nem Közösségi léptékű, de legalább három tagállam nemzeti versenyjoga alapján felülvizsgálat tárgyát képezheti) foglaltakat. Az érintett vállalkozás ezt követően eldöntheti, hogy RS formanyomtatvány kitöltésével, indoklással ellátott kérelemben kérelmezi-e az áttételt a Bizottsághoz, vagy a Bizottság által a tagállamhoz. A kérelmet a Bizottság haladéktalanul megküldi minden tagállam részére. Az eljárás további része a 4. cikk (4) bekezdésének vagy a 4. cikk (5) bekezdésének alkalmazhatóságától függően különböző lehet.

– A 4. cikk (4) bekezdése szerint az érintett tagállam(ok)⁽³⁸⁾ számára a kérelem benyújtásától számított 15 munkanap áll rendelkezésre a beadvánnyal kapcsolatban beleegyezésük megadására vagy annak elutasítására. A tagállam részéről a hallgatás beleegyezésnek minősül⁽³⁹⁾. Amennyiben a tagállam vagy valamely más érintett állam hozzájárul az áttételhez, Bizottság számára további, mintegy 10 munkanapból álló időszak áll rendelkezésére (összesen tehát mintegy 25 munkanap attól a naptól, hogy az RS formanyomtatványt a Bizottság kézhez vette), amely alatt eldöntheti, hogy átteszi-e az ügyet. A Bizottság részéről a hallgatás beleegyezésnek minősül. A Bizottság beleegyezése esetén az ügy (vagy annak egyes részei) az érintett vállalkozás kérelmének megfelelően áttételre kerül egy (vagy több) tagállamhoz. Az áttételt követően az ügy áttett részére az érintett tagállam saját hazai jogát alkalmazza⁽⁴⁰⁾. A 9. cikk (6)–(9) bekezdései alkalmazandók.

⁽³⁷⁾ Az „érintett vállalkozás” kifejezés kiterjed a „személyekre” is, a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelemben.

⁽³⁸⁾ Az érintett tagállam vagy tagállamok azok lehetnek, amelyek az RS formanyomtatványon ügy szerepelnek, mint amelyekhez a kérelem pozitív elbírálása esetén az ügy áttételre kerül.

⁽³⁹⁾ Ez az összefonódásokról szóló rendelet által szabályozott áttételi eljárások működésének alapvető jellemzője. Az eljárás módja lehet a „hallgatólagos beleegyezés” vagy „el nem utasítás”, amely azt jelenti, hogy a döntéshozatalnak a Bizottság vagy a tagállam részéről történt elmulasztását helybenhagyó döntésként kell értelmezni. Ez az eljárási mód megjelenik már a 4064/89/EGK számú rendeletben is, annak 9. cikkének (5). Bekezdésében. Ugyanezt tartalmazza a 4. cikk (4) bekezdése (második és negyedik albekezdések), a 4. cikk (5) bekezdése (negyedik albekezdés), a 9. cikk (5) bekezdése és a 22. cikk (3) bekezdése (első albekezdés utolsó mondata). A hallgatólagos beleegyezés alkalmazása azonban nem alkalmazható akkor, ha a valamely tagállam úgy dönt, hogy csatlakozik a 22. cikk (2) bekezdése alapján benyújtott kérelemhez.

⁽⁴⁰⁾ A 4. cikk (4) bekezdése lehetővé teszi az összefonódással érintett felek számára hogy teljes vagy részleges áttételt kérjenek. A Bizottság és a tagállamok kötelesek a kérelemnek teljes mértékben helyt adni, vagy azt elutasítani és annak tárgyát nem módosíthatják például úgy, hogy csak az eset egyes részeinek vonatkozásában rendelnek el áttételt, ellentétben a kérelemmel, amely a teljes ügy áttételére vonatkozott. Ha az áttétel iránti kérelem valóban csak az ügy egyes részeire vonatkozott, az érintett tagállam nemzeti versenyjoga alapján dönt az ügy áttett részeiben. Az eset fennmaradó részeiben az összefonódásokról szóló rendelet alkalmazandó a rendes eljárásban, és az érintett vállalkozás köteles lesz az összefonódás áttétellel nem érintett részeit a CO formanyomtatvány kitöltésével bejelenteni, az összefonódásokról szóló rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerint. Ezzel ellentétben, amennyiben az egész ügy valamely tagállamhoz áttételre kerül, a 4. cikk (4) bekezdésének utolsó albekezdése szerint a Bizottság felé az ügyet már nem kell bejelenteni. Az ügyet a Bizottság nem vizsgálja. Az érintett tagállam saját nemzeti jogát alkalmazza az ügy egészére; más tagállam a továbbiakban saját nemzeti jogának alkalmazására a kérdéses összefonódás vonatkozásában nem jogosult.

- A 4. cikk (5) bekezdése szerint az érintett tagállamok ⁽⁴¹⁾ számára a kérelem benyújtásától számított 15 munkanap áll rendelkezésre a beadvánnyal kapcsolatban beleegyezésük megadására vagy annak elutasítására. Ennek eltéréssel a Bizottság ellenőrzi, hogy az áttételt olyan tagállam utasította-e el, amely az összefonódás saját hazai versenyjoga alapján történő kivizsgálására illetékes lenne. Amennyiben a kérelmet egyetlen illetékes tagállam sem utasította el, az ügyet úgy kell tekinteni, hogy közösségi jelentőséget kap, ezért a Bizottság elé kerül, amelynek az ügyben kizárólagos joghatósága lesz. A felek kötelessége bejelenteni az ügyet a Bizottságnak, a CO formanyomtatvány kitöltésével. Egyébként, ha a kérelmet egy vagy több illetékes tagállam is elutasította, a Bizottság az elutasításról haladéktalanul értesíti valamennyi tagállamot és az érintett vállalkozást, és az áttételi eljárás befejeződik. Ebben az esetben a felek az ügyek bejelentésére alkalmazandó hazai szabályai szerint kötelesek eljárni.

Bejelentés utáni áttételek

50. A 9. cikk (2) bekezdése és a 22. cikk (1) bekezdése szerint, bejelentés utáni áttételre a tagállamok saját elhatározásából vagy akkor kerül sor, ha erre a Bizottság őket a 9. cikk (2) bekezdése és a 22. cikk (5) bekezdése alapján felhívja. Az eljárás további része attól függően különböző lehet, hogy az áttételt a Bizottság indította, vagy éppen a Bizottsághoz történő áttételt kezdeményezték.

- A 9. cikk szerint a tagállam kérheti, hogy a Bizottság tegye át hozzá a Közösségi léptékű bíró összefonódási ügyet, vagy annak egy részét amennyiben azt a Bizottság elé terjesztették és amely vélhetően jelentős mértékben befolyásolja az érintett tagállam piacának valamely területén folyó versenyt (9. cikk (2) bekezdésének a) pontja), vagy amely a közös piacnak jelentős részét nem képező elkülönült piacot érint (9. cikk (2) bekezdésének b) pontja). A kérelmet attól a naptól számított 15 munkanapon belül kell benyújtani, amelyen a tagállam kézhez vette a CO formanyomtatványt. A Bizottság először köteles a jogi feltételek fennállását igazolni. Ezt követően dönthet az ügy vagy annak egy része áttételéről, saját adminisztratív mérlegelési hatáskörben eljárva. Amennyiben az áttételre irányuló kérelmet a 9. cikk (2) bekezdés b) pontja szerint terjesztették elő a Bizottság (mérlegelési jogkör nélkül) köteles az áttételt elrendelni, amennyiben a jogi feltételek fennállnak. A döntést az ügy bejelentését követő 35 munkanapon belül kell meghozni, illetve 65 munkanapon belül, amennyiben az eljárást a Bizottság kezdeményezte ⁽⁴²⁾. Amennyiben az áttétel megtörtént, az érintett tagállam saját hazai versenyjogát alkalmazza, és csak a 9. cikk (6) bekezdésének és a 9. cikk (8) bekezdésének van alárendelve.

- A 22. cikk szerint a tagállam kérheti, hogy a Bizottság vizsgálja meg az olyan összefonódást, amely nem közösségi léptékű, a tagállamok közötti kereskedelmet azonban érinti, és jelentős mértékben befolyásolhatja a saját területén folyó piaci versenyt. A kérelmet az ügy hazai bejelentését követő 15 munkanapon belül kell előterjeszteni, illetve amennyiben az ügy kötelező bejelentése nincsen előírva, a határidőt az összefonódásról az érintett tagállam „tudomására hozás” napjától kell számítani ⁽⁴³⁾. A Bizottság minden tagállam részére eljuttatja a kérelmet. Bármely más tagállam csatlakozhat a kérelemhez ⁽⁴⁴⁾ attól a naptól számított 15 munkanapon belül, amelyen az alapkérelmet kézhez vette. A nemzeti jogok által a vállalati összefonódásokra meghatározott valamennyi határidő felfüggesztésre kerül, amíg döntés születik megvizsgálásának helyszínéről; a tagállam azonban a

⁽⁴¹⁾ Azaz azok, akik az eset saját nemzeti versenyjoguk elbírálására illetékesek lennének, amennyiben az áttételre nem kerülne sor. Az „eset elbírálására való illetékesség” értelmezésére ld. az alábbi B5 szakaszt.

⁽⁴²⁾ Azon ügyek vonatkozásában, ahol a Bizottság az előkészítő lépéseket 65 napon belül teszi meg, ld. a 9. cikk (4) bekezdés b) albekezdését és a 9. cikk (5) bekezdését.

⁽⁴³⁾ A „tudomására hozás”, a 22. cikk szóhasználata, amely alatt a jelen szövegösszefüggésben annak előzetes megállapításához elégséges információ átadását jelenti, amely az áttétel iránti kérelem 22. cikk szerinti feltételei fennállásának megítéléséhez szükséges.

⁽⁴⁴⁾ Meg kell jegyezni, hogy a 22. cikk feljogosítja a tagállamot arra, hogy csatlakozzon a kezdeti kérelemhez akkor is, ha az összefonódásról még nem kapott tájékoztatást. Természetesen a tagállamok ezt nem tudják megtenni, ha az összefonódással érintett felektől nem kapják meg a szükséges információt már akkor, amikor a Bizottság tájékoztatja azokat, hogy valamely másik tagállam áttétel iránti kérelmet terjesztett elő. Függetlenül attól, hogy a tagállam képes-e kapcsolatba lépni az összefonódással érintett felekkel annak érdekében, hogy megállapítsa, azok vajon illetékesek-e valamely egyedi ügylet megvizsgálására, az ügyet bejelentő felek arra kapnak biztatást, hogy amennyiben ez lehetséges, ügyüket az összes illetékes tagállam előtt egyidejűleg terjesszék be.

nemzeti határidők felfüggesztését ezen 15 munkanapos időszak alatt megszüntetheti amennyiben tájékoztatja a Bizottságot és a vállalati összefonódással érintett feleket, hogy nem kíván a kérelemhez csatlakozni. Legkésőbb ezen 15 munkanapos időszakot követő 10 munkanappal a Bizottság köteles arról határozni, hogy átveszi-e az ügyet a kérelmező tagállam(ok)tól. Ha a Bizottság a joghatóságot átveszi, a kérelmező tagállam(ok)ban folyó hazai eljárást megszüntetik és a Bizottság a kérelmező állam(ok) nevében a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 22. cikkének (4) bekezdése szerint megvizsgálja az ügyet⁽⁴⁵⁾. Az áthelyezést nem kérelmező államok az ügyben továbbra is hazai joguk szerint járnak el.

51. A jelen közlemény következő része a rendszer számos részlemére összpontosít, különösen azzal a céllal, hogy eligazítást adjon olyan vállalkozások számára, amelyek bejelentés megtételét megelőző áttétel iránti kérelem előterjesztését fontolgatják, vagy olyan ügyletekben vesznek részt, amelyek bejelentés utáni áttétel tárgyát képezhetik.

B. AZ ÁTTÉTEL MŰKÖDÉSÉNEK RÉSZLETSZABÁLYAI

52. A jelen közlemény ezen része eligazítást nyújt az áttételi rendszer működésének a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 4. cikk (4) bekezdés, a 4. cikk (5) bekezdései, a 9. és 22. cikkei egyes vonatkozásaiban.

1. A versenyhatóságok rendszere

53. A vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendeletben foglalt eljárásokat a Bizottság folytatja le, állandó szoros együttműködésben a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival (nemzeti versenyhatóságok vagy „TVH-k”), a vállalati összefonódás ellenőrzéséről szóló rendelet 19. cikk (2) bekezdése szerint. A Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok közötti, valamint a nemzeti versenyhatóságok egymás közötti együttműködés és párbeszéd az összefonódásokkal kapcsolatos, a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet által szabályozott áttételi rendszer hatálya alá eső ügyekben különösen fontos.
54. A vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 14. preambulumbekzdése szerint a Bizottság és Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok együttesen egy hatósági hálózatot alkotnak, hatásköreiket szoros együttműködésben gyakorolva, az információcserére és a konzultációra vonatkozó hatékony rendelkezéseket felhasználva, annak biztosítása céljából, hogy az ügyet a legmegfelelőbb hatóság kezelje, a szubszidiaritás alapelveire figyelemmel, oly módon, hogy a lehető legnagyobb mértékben biztosítsák egy adott összefonódás többszöri bejelentésének elkerülését.
55. A hatósági hálózatnak biztosítania kell az összefonódási ügyek fenti, II. szakaszban foglalt alapelveknek megfelelő újraelosztását. Ez jelenti egyrészt a bejelentés előtti áttétel működésének elősegítését, másrészt – az előre látható mértékben – olyan rendszer felállítását, amelyben az esetleges bejelentés utáni áttételi kérelmek azonosítása a lehető legrövidebb időn belül megtörténhet⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ Amikor a 22. cikknek megfelelően a Bizottság a tagállam vagy tagállamok képviselőjében megvizsgálja az összefonódást, az EGKFR 6. és 8. cikkei alapján minden érdemi kérdésben döntést hozhat. Ezt a rendelet 22. cikkének (4) bekezdése tartalmazza. Figyelembe kell venni, hogy a Bizottság az erre irányuló kérelmet előterjesztő tagállamok képviselőjében vizsgálja meg az összefonódást. A cikket tehát úgy kell értelmezni, hogy az összefonódás hatását az érdekelt tagállamok területén belül vizsgálja. A Bizottság nem fogja megvizsgálni az összefonódás hatását azon tagállamokon belül, amelyek nem csatlakoztak a kérelemhez, ha csak ez a vizsgálat szükséges annak értékeléséhez, hogy a kérelmet előterjesztő tagállamokon belül milyen hatása lesz az összefonódásnak. (pl. ahol a földrajzi piac határa túlnyúlik a kérelmező tagállam(ok) területén).

⁽⁴⁶⁾ Egy áttétel iránti kérelem lehetőségéről való előzetes tudomásszerzés befolyásolhatja a Bizottságot például valamely, az összefonódásokról szóló rendelet 7. cikke (3) bekezdése alapján történő felfüggesztésre irányuló kérelem jóváhagyásáról szóló döntés meghozatala során.

56. A 4. cikk (4) bekezdés és a 4. cikk (5) bekezdés szerint a Bizottság „haladéktalanul”⁽⁴⁷⁾ továbbítja az érintett vállalkozás indoklással ellátott kérelmeit. A Bizottság törekszik arra, hogy a benyújtástól vagy a kézhezvételtől számított egy munkanapon belül az ilyen dokumentumokat továbbítsa. A hatósági hálózaton belüli információk cseréje többféle eszközön keresztül valósul meg, amelyek a körülményektől függően lehetnek: e-mail, posta, futár, fax vagy telefon. Fontos megjegyezni, hogy a bizalmas vagy titkos információk cseréje biztosított e-mail vagy más védett kommunikációs eszköz igénybevételével történik a kapcsolattartók között.
57. A hatósági hálózat valamennyi tagja, köztük a Bizottság és minden nemzeti versenyhatóság, azok tisztviselői és más alkalmazottai, és egyéb, ezen hatóságok felügyelete alatt dolgozó más hivatalnokok, valamint a tagállamok hatóságainak köztisztviselői a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 17. cikkében foglalt szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alatt állnak. Ezek a személyek nem fedhetnek fel a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet alkalmazása során szerzett, nem közlésre szánt információkat, kivéve, ha az ilyen információt szolgáltató természetes vagy jogi személy a nyilvánosságra hozatalhoz hozzájárult.
58. A hatósági hálózaton belüli megbeszélések és információcsere a hatósági jogérvényesítő szervek közötti ügy, és nem érinti a cégekre – közösségi vagy nemzeti jog alapján – háruló jogokat vagy kötelezettségeket. Minden versenyhatóság teljes mértékben felelős marad annak biztosításáért, hogy az előtte folyó ügyekben a megfelelő eljárás követelményei megfelelő figyelmet kapjanak.

2. A bejelentés előtti áttételi rendszer elindítása; a kérelmet benyújtó felek által szolgáltatott információ

59. Az áttételi rendszer megfelelő és olajozott működéséhez elengedhetetlenül szükséges, hogy a kérelmet benyújtó felek szükség esetén bármikor teljes és pontos információt szolgáltatassanak, a megfelelő időben és a leghatékonyabb módon. Arra vonatkozóan a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló 802/2004/EK rendelet (a továbbiakban: a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet) és az RS formanyomtatvány⁽⁴⁸⁾ tartalmaz jogi szabályozást, hogy milyen információt kell szolgáltatni és melyek a helytelen, hiányos vagy félrevezető információk szolgáltatásának következményei.
60. Az RS formanyomtatvány tartalmazza, hogy minden, indoklással ellátott kérelemben szereplő információnak helytállóan és teljesnek kell lennie. Ha a felek helytelen vagy hiányos információkat szolgáltatnak, a Bizottság jogosult vagy határozatot elfogadni a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 6. cikk (1) bekezdés a) pontja alapján (ha a vizsgálat során tudomására jut a 4. cikk (5) bekezdése szerinti feltételek nem teljesítése), vagy jogosult visszavonni bármely, a 4. cikk (5) bekezdése szerint elrendelt áttételt követően a 6. vagy a 8. cikk szerint meghozott döntését. a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 6. cikk (3) bekezdés a) pontja vagy a 8. cikk (6) bekezdés a) pontja alapján. A határozat 6. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti elfogadását vagy a visszavonást követően ismét a nemzeti versenyjogot kell alkalmazni az ügyletre. Amennyiben az áttételnek a 4. cikk (4) bekezdése szerinti elrendelésére hamis vagy hiányos adatok alapján került sor, a Bizottság kérheti a 4. cikk (1) bekezdés szerinti bejelentést. Továbbá, a Bizottság a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 14. cikkének (1) bekezdés a) pontja alapján jogosult büntetés kiszabására. Végül, a feleknek tudniuk kell, hogy ha egy áttétel az RS formanyomtatványon szereplő hamis vagy hiányos adat alapján kerül elrendelésre, a Bizottság és/vagy a tagállamok úgy dönthetnek, hogy bejelentés utáni áttételt rendelnek el, amely helyrehoz minden ilyen, a bejelentés előtt tett hamis vagy hiányos információn alapuló áttételi nyilatkozatot⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁷⁾ Meg kell jegyezni, ahogyan az összefonódásokról szóló rendelet 19. cikk (1) bekezdésben szerepel, a Bizottság szintén köteles átadni az TVH-k részére a bejelentés másolatát és a Bizottsághoz benyújtott vagy a Bizottság által kiállított legfontosabb okiratokat.

⁽⁴⁸⁾ Az RS formanyomtatványt a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló 139/2004/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 7-i 802/2004/EK bizottsági rendelet melléklete tartalmazza (HL L 133., 2004.4.30., 1. o.).

⁽⁴⁹⁾ Ez lenne a megfelelő „jogorvoslat”, ha a kérelmező felek a 4. cikk (5) bekezdésének feltételei teljesítését nem érintő hamis vagy hiányos információkat nyújtottak be, ami a Bizottság tudomására jut a vizsgálat során.

61. Amennyiben az RS formanyomtatványon alapuló információ szolgáltatására kerül sor, illetve előzetes bejelentésen alapuló áttételre vonatkozó kérelmet nyújtanak be, nem látható előre, illetve nem szükséges a vállalkozások részéről annak bizonyítása, hogy összefonódásjuk káros következményekkel fog járni a versenyre ⁽⁵⁰⁾. Mindazonáltal szükséges minél több arra vonatkozó információt kiszolgáltatniuk, melyekből egyértelműen kiderül, hogy az összefonódás megfelel a 4. cikk (4) bekezdésében, illetve 4. cikk (5) bekezdésében foglalt jogi követelményeknek, valamint arra vonatkozóan, hogy az összefonódás vizsgálatát miért a kérelemben megjelölt versenyhatóság vagy hatóságok a képesek legmegfelelőbben lefolytatni. A vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet nem írja elő, hogy a benyújtott RS formanyomtatványokat közzétegyék, és ilyen szándék nincsen. Egy nem nyilvános ügylet, következésképp tárgya lehet az előzetes bejelentésen alapuló áttételre vonatkozó kérelemnek.
62. Noha az összefonódás-ellenőrzés végrehajtására vonatkozó rendelet értelmében a Bizottság bármely közösségi nyelven benyújtott RS formanyomtatványt elfogad, az érdekelt vállalkozások számára nyomtatékosan javasolt, hogy a hálózat számára eljuttatott információt olyan nyelven fogalmazzák meg, melyet a címzettek mindegyike megért. Ez megkönnyíti a tagállamok részére az ilyen irányú kérelmek kezelését. Továbbá, ami az egyik vagy több tagállamhoz történő áttétel iránti kérelmeket illeti, a kérelmező felek számára nyomtatékosan javasolt az áttétel iránti kérelemben megjelölt tagállam(ok) nyelv(ek)en megfogalmazott példány becsatolása a kérelemhez.
63. Az RS formanyomtatványban megnevezett jogi követelményeken túl, az érintett vállalkozásoknak fel kell készülniük arra, hogy – amennyiben az szükséges –kiegészítő információval szolgáljanak, azokat a Bizottsággal és az TVH-kal nyíltan és őszintén megtárgyalják annak érdekében, hogy a Bizottság és az TVH-k számára lehetővé tegyék annak értékelését, hogy az adott összefonódási ügylet át kell-e tenni.
64. Az bejelentés előtti áttételi kérelemre vonatkozó előterjesztését tervező, az összefonódásban érintett felek számára a Bizottsággal, illetve a nemzeti hatóságokkal történő informális kapcsolattartás erőteljesen javasolt, még az RS formanyomtatvány benyújtását követően is. A Bizottság elkötelezett abban a tekintetben, hogy korai, informális iránymutatást adjon ama cégeknek, amelyek a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 4. cikkének (4) és (5) bekezdéseiben meghatározott bejelentés előtti áttételre irányuló kérelmet kívánnak benyújtani ⁽⁵¹⁾.

3. Az áttételre alkalmas összefonódások

65. Kizárólag a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 3. cikke szerinti összefonódások esetében lehetséges az áttétel a 4. cikk (5) bekezdése, illetve a 22. cikke alapján. Kizárólag az összefonódásokra vonatkozó nemzeti versenyjogi szabályok hatálya alá eső összefonódások felelnek meg az áttétel feltételeinek a 4. cikk (4) bekezdése, valamint a 9. cikk értelmében ⁽⁵²⁾.
66. A vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 4. cikkének (4) valamint (5) bekezdése szerinti bejelentés előtti áttételre vonatkozó kérelmeknek olyan összefonódásokra kell vonatkozniuk, amelyeknek már elégségesen konkrét terve van. Ebben az értelemben az érdekelt vállalatok részéről legalább az összefonódásra jóhiszemű szándéknak kell lennie, nyilvános ajánlat esetében pedig legalább egy ilyen jellegű, ajánlatkérésre vonatkozó közzététele szükséges ⁽⁵³⁾.

4. A 4. cikk (4) és (5) bekezdése szerinti, „bejelentés előtti” fogalma

67. A 4. cikk (4) és (5) bekezdéseinek rendelkezései csak a bejelentést megelőző időszakra vonatkoznak.

⁽⁵⁰⁾ Lásd az összefonódásokról szóló rendelet 16. preambulumbekendését.

⁽⁵¹⁾ Az összefonódásokról szóló rendelet 7. cikke (3) bekezdésén alapuló felfüggesztő hatály alóli kivételre vonatkozó kérelem többnyire összeegyeztethetetlen a 4. cikk (4) bekezdésén alapuló, bejelentés előtti áttételi kérelem benyújtásával.

⁽⁵²⁾ Ezzel szemben a 21. cikk (3) bekezdésében és a 22. cikk (3) bekezdésében szereplő „versenyszabályokra vonatkozó nemzeti jogszabályokra” történő hivatkozást úgy kell értelmezni, hogy az a nemzeti versenyjog valamennyi aspektusára vonatkozik.

⁽⁵³⁾ Ld. 34. függelék, valamint az összefonódásokról szóló rendelet 4. cikkének (1) bekezdését.

68. 4. cikk (4) bekezdése kimondja, hogy az érdekelt vállalkozások indokolt kérelem benyújtása útján kérhetnek áttételt (RS formanyomtatvány), „az 1. bekezdés szerinti összefonódások bejelentését megelőzően”. Ez azt jelenti, hogy a kérelmet csak olyan esetekben lehet benyújtani, amikor a 4. cikk (1) bekezdésének megfelelő CO formanyomtatvány benyújtására hivatalosan még nem került sor.
69. Hasonlóképpen a 4. cikk (5) bekezdése feltételül szabja, hogy a kérelmet a „hatáskörrel rendelkező [nemzeti] hatóságoknak történő bejelentést megelőzően lehet benyújtani”. Ez azt jelenti, hogy a fenti rendelkezés alkalmazhatósága érdekében a kérdéses összefonódást egyetlen EU-joghatósághoz sem jelentették be hivatalosan. Már egy, az EU területén tett bejelentés is kizárja az érdekelt feleket a 4. cikk (5) bekezdésében meghatározott mechanizmus elindításából. A Bizottság álláspontja szerint semmilyen pénzbüntetés nem szabható ki az üggyel kapcsolatos bejelentési kötelezettség elmulasztása következtében nemzeti szinten mindaddig, amíg egy, a 4. cikk (5) bekezdésén alapuló kérelem elbírálása folyamatban van.

5. A 4. cikk (5) bekezdése szerinti „a nemzeti versenyjogi rendelkezések szerint felülvizsgálható összefonódás” fogalma, illetve a „hatáskörrel rendelkező tagállam” fogalma

70. A 4. cikk (5) bekezdésének rendelkezései lehetővé teszik az érdekelt vállalkozások számára a bejelentés előtti áttételre vonatkozó kérelem benyújtását olyan összefonódásokra vonatkozóan, melyek nem közösségi léptékűek, és amelyek „legalább három tagállam nemzeti versenyjoga szerint felülvizsgálhatók”.
71. A „felülvizsgálata lehetséges” vagy felülvizsgálható kifejezés olyan összefonódásokra értendő, mely egy tagállam joghatósága alá tartozik az összefonódásokra vonatkozó nemzeti versenyjogi szabályai szerint. Nincsen szükség a kötelezően előírt bejelentési kötelezettségre, azaz az összefonódás nem „bejelentendő” a nemzeti jog alapján ⁽⁵⁴⁾.
72. A 4. cikk (5) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdései értelmében, amikor legalább egy tagállam, mely „az összefonódásra vizsgálatára – nemzeti versenyjoga alapján – hatáskörrel rendelkezik”, kifejezi az áttétellel határozattal kapcsolatos egyet nem értését, az áttétel nem lehetséges. A „hatáskörrel rendelkező” tagállam így olyan állam, ahol az összefonódás vizsgálható, és amely ennek következtében jogosult az összefonódás nemzeti versenyjoga alapján történő vizsgálatára.
73. Minden tagállam – nem csak az eset vizsgálatára „hatáskörrel rendelkezők” köre – megkapja az RS formanyomtatványt. Mindazonáltal csak az eset vizsgálatára „hatáskörrel rendelkező” tagállamokat veszik figyelembe a 4. cikk (5) bekezdése harmadik és negyedik albekezdéseinek alkalmazása szempontjából. A 4. cikk (5) bekezdésének 3. albekezdésének értelmében a „hatáskörrel rendelkező” tagállamoknak az RS formanyomtatvány kézhezvételétől számított 15 napon belül kell nyilatkozniuk az áttételre vonatkozó egyetértésükről vagy egyet nem értésükről. Amennyiben mindannyian egyetértenek, az eset közösségi léptékű lesz a 4. cikk (5) bekezdése ötödik albekezdésének értelmében. A 4. cikk (5) bekezdése negyedik albekezdésének értelmében ezzel szemben, ha egyetlen „hatáskörrel rendelkező” tagállam nem ért egyet, egyetlen tagállam részéről sem történhet áttétel.
74. Fenti folyamatot figyelembe véve, a 4. cikk (5) bekezdésében foglaltak gördülékeny működése szempontjából elengedhetetlen, hogy minden tagállam, mely az ügyet a nemzeti versenyjog alapján vizsgálhatja, és amely ennek megfelelően „hatáskörrel rendelkezik” az ügy nemzeti versenyjoga alapján történő vizsgálatára, megfelelően azonosításra kerüljön. Az RS formanyomtatvány tehát megköveteli, hogy az érdekelt vállalkozások elégséges információval szolgáljanak ahhoz, hogy minden egyes tagállam eldönthesse, rendelkezik-e hatáskörrel az összefonódás vizsgálatára saját nemzeti versenyjogának megfelelően.

⁽⁵⁴⁾ Még olyan körülmények között is, amikor a felek bejelentése *de jure* önkéntes, a felek elhatározhatják, illetve tőlük elvárható lehet, hogy a gyakorlatban benyújtsák a bejelentést.

75. Azokban a helyzetekben, amikor az RS formanyomtatvány helyesen került kitöltésre, nem merülnek fel problémák. Az érdekelt vállalkozások megfelelően azonosítottak minden tagállamot, mely hatáskörrel rendelkezik az ügy vizsgálatára. Mindazonáltal olyan helyzetekben, amikor az érdekelt vállalkozások nem töltötték ki megfelelően az RS formanyomtatványt, vagy amikor valódi egyet nem értés van azt illetően, hogy mely tagállam „rendelkezik hatáskörrel” az ügy vizsgálatára, problémák adódhatnak.
- A 4. cikk (5) bekezdésének (3. albekezdésében) meghatározott 15 munkanapon belül az olyan tagállam, melyet nem azonosítottak „hatáskörrel rendelkező” államként az RS formanyomtatványban, tájékoztathatja a Bizottságot „hatásköréről”, és minden „hatáskörrel rendelkező” tagállam kifejezheti egyetértését vagy egyet nem értését az áttétellel kapcsolatban
 - Hasonlóképpen, egy, az RS formanyomtatványban „hatáskörrel rendelkező”-ként azonosított tagállam a 4. cikk (5) bekezdésének (3. albekezdésében) meghatározott 15 munkanapon belül tájékoztathatja a Bizottságot arról, hogy nem „rendelkezik hatáskörrel”. Ezt a tagállamot a továbbiakban figyelmen kívül hagyják a 4. cikk (5) bekezdésének alkalmazása szempontjából.
76. Amennyiben a 15 munkanapos határidő lejárt anélkül, hogy valamely állam egyet nem értését fejezte volna ki, az áttételt, ha megtörtént, érvényesnek kell tekinteni. Ez biztosítja a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 6. illetve 8. cikkei alapján hozott Bizottsági döntések érvényességét a 4. cikk (5) bekezdésén alapuló áttétel elrendelését követően.
77. Mindazonáltal ez nem jelenti, hogy az érdekelt vállalkozások kijátszhatják a rendszert azáltal, hogy gondatlanságból vagy szándékosan helytelen információt szolgáltatnak, beleértve az RS formanyomtatványon feltüntetendő, az összefonódásnak a tagállamban történő felülvizsgálatára történő lehetőséget. Amint az a 60. bekezdésben ismertetésre került, a Bizottság lépéseket tehet a helyzet orvoslására, és a további visszaélések megakadályozására. Az érdekelt vállalkozásoknak tudatában kell lenniük, hogy amennyiben az áttétel elrendelésére helytelen vagy hiányos információ alapján került sor, az a tagállam, mely úgy gondolja, hogy hatáskörrel rendelkező volt az adott ügyvel kapcsolatban, de nem volt lehetősége megvívózni az áttételt a helytelen információszolgáltatás következtében, bejelentést követő áttétel iránti kérelmet terjeszthet elő.

6. Bejelentés és a döntések közzététele

78. A 4. cikk (4) bekezdésének (4. albekezdése), a 4. cikk (5) bekezdésének (4. albekezdése), a 9. cikk (1) bekezdése, illetve a 22. cikk (3) bekezdésének (2. albekezdése) értelmében a Bizottság köteles az érdekelt vállalkozásokat vagy személyeket, valamint a tagállamokat tájékoztatni az összefonódás vizsgálatának áttételét követő döntésekről.
79. A tájékoztatást az érdekelt feleknek címzett levél formájában (illetve a 9. cikk (1) bekezdésén, illetve a 22. cikk (3) bekezdésének 2. albekezdésén alapuló döntések esetében az érdekelt tagállamoknak címzett levél formájában) kell megadni. Ezekről minden tagállam másolatot kap.
80. Nincs arra vonatkozó követelmény, hogy az ilyen jellegű döntéseket közzé kell tenni a Hivatalos Lapban⁽⁵⁵⁾. Mindazonáltal a Bizottság megfelelő nyilvánosságot biztosít az ilyen jellegű döntések számára a Verseny FI honlapján, a titoktartási rendelkezések megtartásával.

7. 9. cikk (6) bekezdés

81. A 9. cikk (6) bekezdése kimondja, hogy ha a Bizottság egy bejelentett összefonódást egy adott tagállamhoz tesz át a 4. cikk (4) bekezdése vagy a 9. cikk (3) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően, a 9. cikk (6) bekezdése értelmében, az érdekelt TVH „indokolatlan késedelem nélkül” köteles az ügyvel foglalkozni. Ennek megfelelően az érdekelt hatóságnak olyan gyorsan és eredményesen kell az ügyvel foglalkoznia, amennyire azt a nemzeti versenyjogi rendelkezéseknek megfelelően lehetséges.

⁽⁵⁵⁾ Az EKGFR 20. cikke alapján ez csak akkor szükséges, amikor a 8. cikk (1)–(6) bekezdésén, illetve a 14. illetve 15. cikkben alapuló döntés meghozatalára kerül sor.

82. Emellett a 9. cikk (6) bekezdése előírja, hogy a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak a Bizottság határozatát, illetve amennyiben szükséges, a bejelentés nemzeti szinten történő benyújtását követően 45 munkanapon belül tájékoztatnia kell az érdekelt vállalkozásokat az „előzetes versenyjogi értékelés” eredményéről, és arról, hogy milyen „további intézkedéseket” szándékozik tenni, ha vannak ilyen intézkedések. Ennek megfelelően az utasítást vagy bejelentést követően 45 munkanapon belül az összefonódásban érdekelt feleket megfelelően tájékoztatni kell ahhoz, hogy megértsék a hatóság bármely előzetes versennyel kapcsolatos problémáinak természetét, valamint hogy értesüljenek az esedékes vizsgálat kiterjedéséről és időtartamáról. Az érdekelt tagállam kivételesen csak olyan esetben függesztheti fel a megszabott határidőt, amikor a nemzeti versenyjogban meghatározott szükséges információt az érdekelt vállalkozások nem biztosították számára.

IV. ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

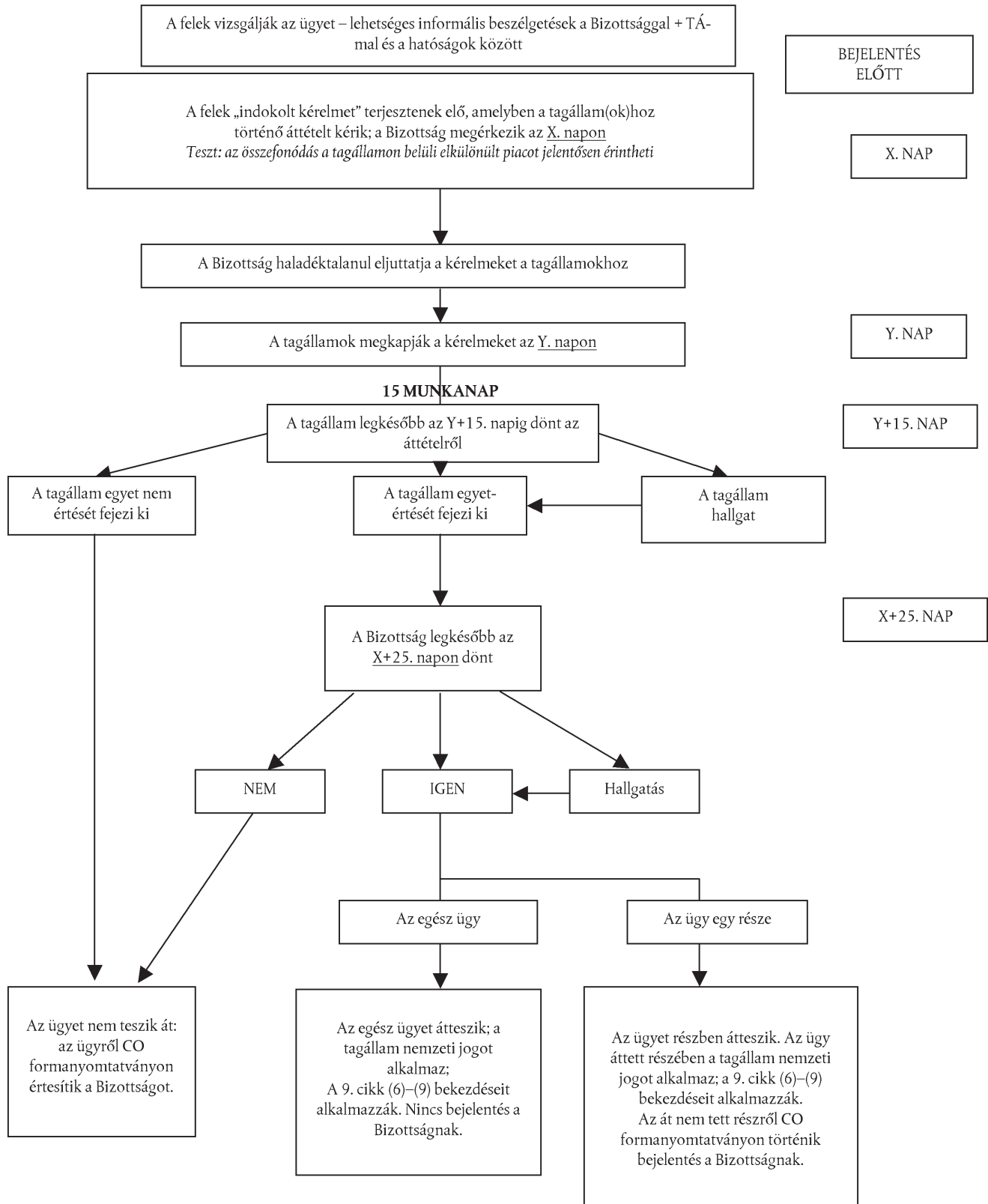
83. Ez a közlemény időszakos felülvizsgálat tárgya, különösen a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet áttételre vonatkozó rendelkezéseinek bármilyen módosítását illetően. Ebben az összefüggésben figyelembe kell venni, hogy a vállalati összefonódások ellenőrzéséről szóló rendelet 4. cikke (6) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően a Bizottság köteles a Tanácsnak jelentést tenni az bejelentés előtti áttételre vonatkozó rendelkezések, a 4. cikk (4) és (5) bekezdései működéséről legkésőbb 2009. július 1-jéig.
84. A jelen közlemény nem érinti az Elsőfokú Bíróság, valamint az Európai Bíróság által adott értelmezéseket az alkalmazandó szerződésbeli és rendeleti szabályokat illetően.
-

MELLÉKLETEK

ÁTTÉTELI ÚTMUTATÓK

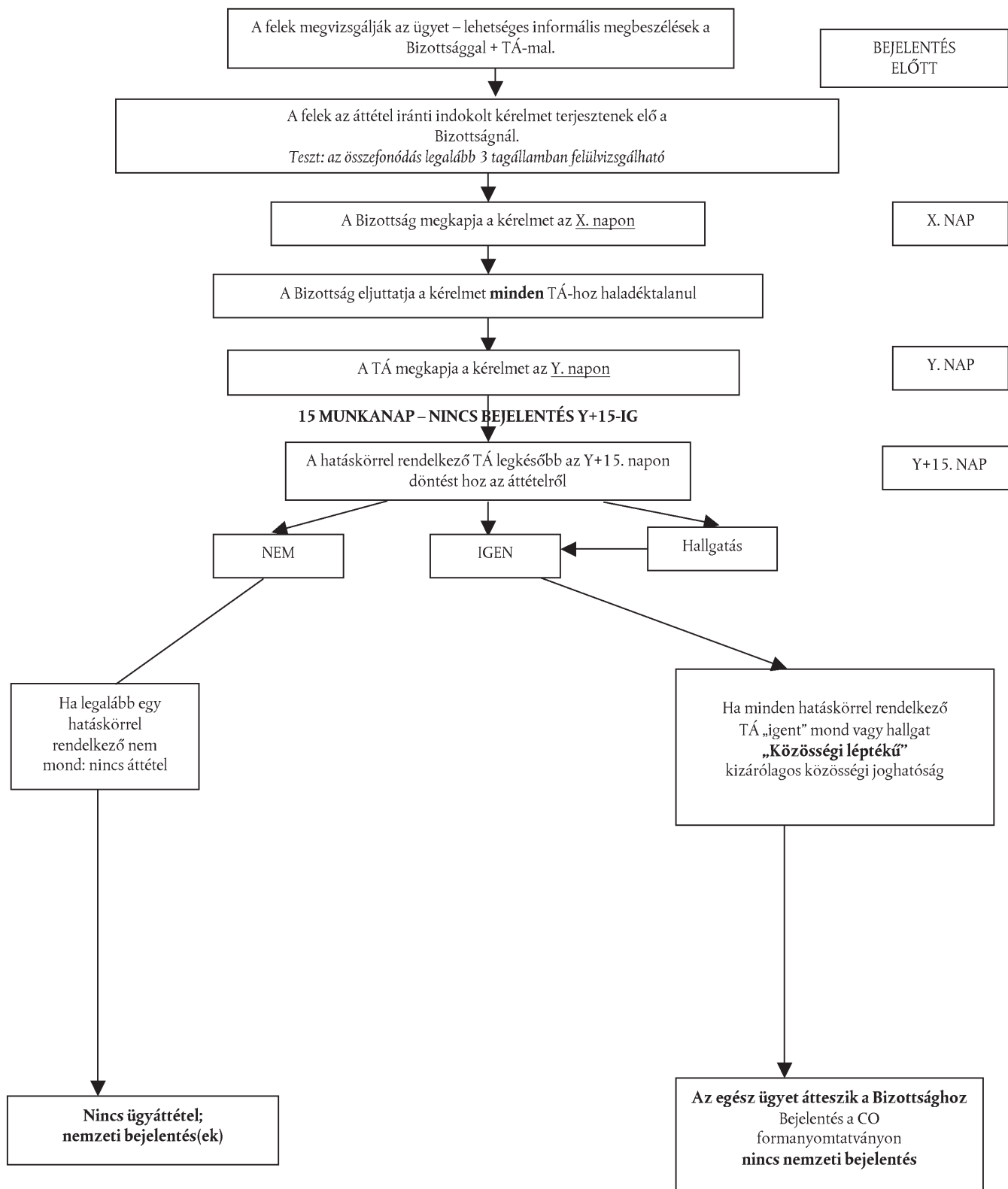
4. cikk (4) bekezdés

Közösségi léptékű összefonódás



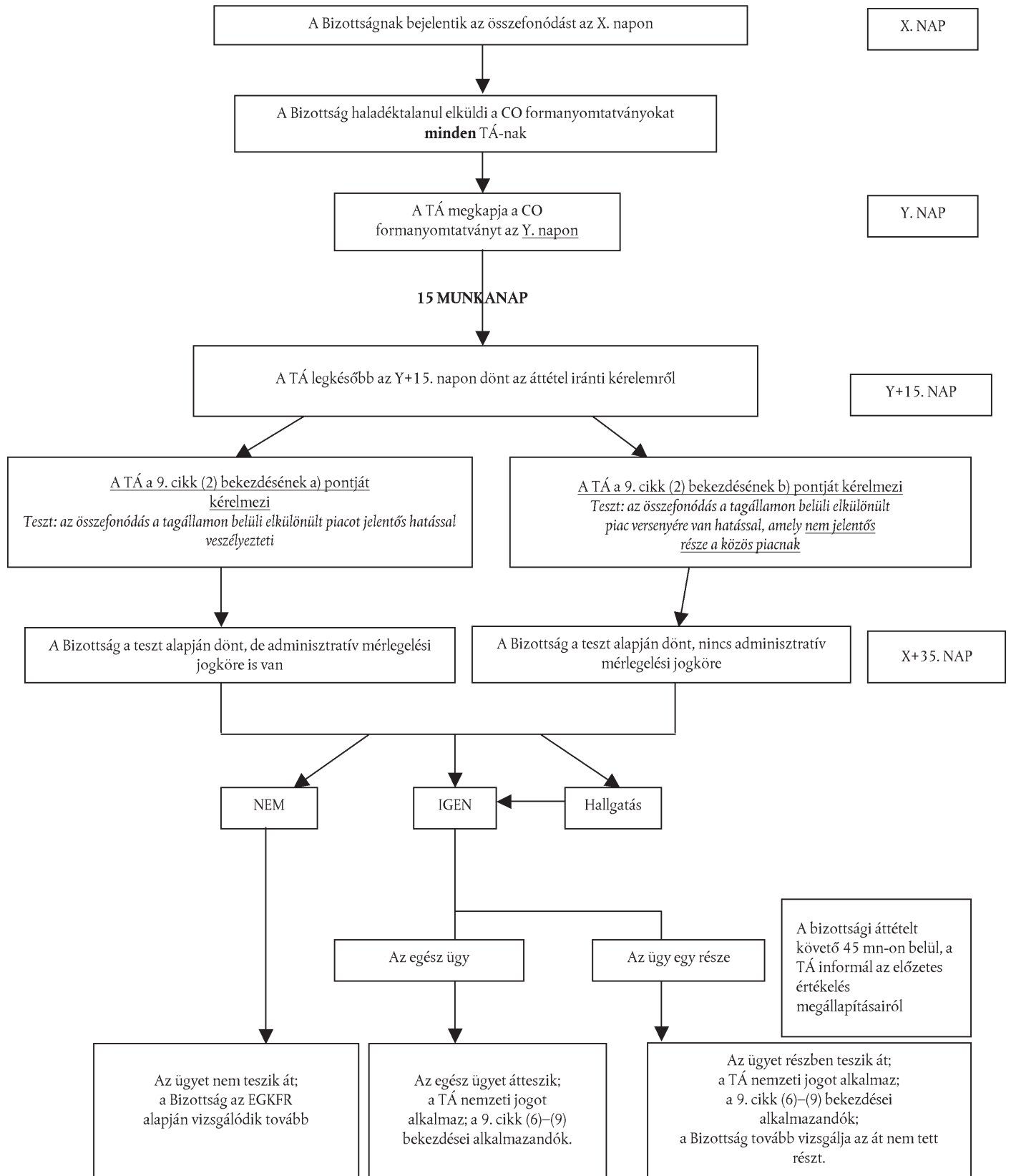
4. cikk (5) bekezdése

Közösségi lépték nélküli összefonódás, amelyet legalább három tagállam nemzeti joga alapján felül lehet vizsgálni



9. cikk

Közösségi léptékű összefonódás



22. cikk

Közösségi lépték nélküli összefonódás

